

iom simile al strigo.

La dua tre eta paketo enhavis noton.

Ni ricevis vian mesaĝon kaj kunsendas vian Kristnaskan donacon. De Onklo Verno kaj Onklino Petunjo. Glubende fiksita al la noto estis monero de kvindek pencoj^[39].

“Tio estas amika,” diris Hari.

Al Ron interesis la monero.

“*Strange!*” Ron diris. Kia formo! Ĉu tiu estas *mono*?”

“Vi povas havi ĝin,” diris Hari, ridante pro la ekscito de Ron. “Jen Hagrid kaj miaj geonkloj – do kiu sendis tiujn?”

“Mi suspektas, ke mi konas kiu sendis tiun,” diris Ron, fariĝante iom ruĝeta kaj indikante misforman paketon. “Mia patrino. Mi diris al ŝi, ke vi ne anticipis iun ajn donacon, kaj – ho, ne,” li ĝemis, “ŝi faris por vi tordelian trikoton.”

Hari estis ŝirinta la paketon malferma, trovante dikan mane faritan trikoton smeraldkoloran, kaj grandan skatolon de hejmbakita molbombono ĉokolada^[40].

“Ĉiujare ŝi trikas puloverojn por ni,” diris Ron, malvolvante la sian, “kaj la mia *ĉiam* estas brunruĝa.”

“Ŝi estas tre bonkora,” diris Hari, provante la bombonon, kiu estis tre bongusta.

Lia sekvanta donaco ankaŭ temis pri dolĉaĵo – granda skatolo da Ĉokoladaj Ranoj de Hermiona.

Post tio restis sola paketo. Hari tenis kaj palpis ĝin. Ĝi estis tre malpeza. Li malpakis ĝin.

Afero flua kaj arĝentgriza rampis suben kaj kuŝis sur la planko kiel aro de brilantaj faldoj. Ron anhelis.

“Mi aŭdis pri tiuj,” li diris kaŝvoĉe, faligante la skatolon de Ĉiagustaj Ĵeleeroj, kiun li ricevis de Hermiona. “Se estas tio, kion mi supozas – ili estas kaj ege raraj kaj ege valoraj.”

“Kio tio estas?”

Hari tenis la brilantan, arĝentecan teksaĵon de la planko. Estis strange palpi ĝin, kvazaŭ ĝi estis akvo teksita en ŝtofon.

“Tio estas nevidebliga mantelo,” diris Ron, kun mira mieno. “Mi estas certa pri tio – surmetu ĝin.”

Hari ĵetis la mantelon ĉirkaŭ siajn ŝultrojn kaj Ron ellasis krimon.

“*Estas* tio! Rigardu suben!”

Hari rigardis al siaj piedoj, sed ili estis for. Li kuris al spegulo. Vere, rigardis reen al li reflektajo, sed nur lia kapo pendanta enaere, ĉar lia korpo estis tute nevideba. Li tiris la mantelon super la kapon kaj lia reflektajo tute